

INGEZONDEN BRIEVEN

Regelmatig worden in tijdschriften, dag- en/of weekbladen ingezonden brieven geplaatst van mensen die werken voor of betrokken zijn bij de pelsdierenhouderij. Deze geplaatste bijdragen willen wij u niet onthouden en daarom een tweetal brieven van de hand van Pieter Schoone. De eerste in Elsevier weekblad gaat over de ware toedracht van de moord op Pim Fortuyn en de tweede in het Eindhovens Dagblad gaat in op het toekennen van menselijke emoties aan dieren.

Leefbaar

- *Opmerkelijk dat in het mooie artikel “DolleDries: de laatste Fortuynist van Rotterdam” (17 februari 2018) wederom niet de ware toedracht van de moord op Fortuyn vermeld wordt. Fortuyn maakte een paar dagen voor zijn moord duidelijk dat hij tegen een voorliggend, louter op emoties gebaseerd wetsontwerp was voor een verbod op de pelsdierenhouderij. Zijn moordenaar was geen tot wanhoop gedreven sociaal maatschappelijk bewogen linkse activist, maar een doorgewinterde radicale dierenrechtenanarchist. Inmiddels is het verbod op de pelsdierenhouderij een feit. Er is een sterfhuisconstructie bedacht die de overheid niets kost, maar waarbij voor 150 pelsdierenhouders naast een inkomen, een toekomst en hun levenswerk, ruim 600 miljoen euro aan vermogen verloren gaat. Het is beangstigend om te zien hoe politici zich laten leiden door radicalen en niet door feiten die zijn voortgekomen uit eigen onderzoek.*

Pieter Schoone, Gemert
Ingezonden bijdrage in Elsevier Weekblad,
10 maart 2018

Onverdoofd slachten

De Partij voor de Dieren bindt de strijd opnieuw aan om te komen tot een verbod op onverdoofd (ritueel) slachten met als motief het voorkomen van onnodig lijden. Dit motief is op zichzelf te begrijpen. Haar opstelling in de discussie over de Oostvaardersplassen staat daar echter mee in schril contrast. Ester Ouwehand is tegen het bijvoeren of afschieten van overtollige dieren in dit omheinde drassige weiland, waar de dieren volledig aan onze zorg zijn overgeleverd. Geen actie betekent dat de zwakste en overtollige dieren er de hele winter over mogen doen om een (wettelijk geregelde!) erbarmelijke, langzame dood te sterven. Dit terwijl bij het onverdoofd slachten na de halssnede het dier in een acute shock raakt en door het wegvallen van de bloeddruk in de hersenen vrijwel meteen buiten bewustzijn is. Over lijden gesproken. Probleem in de hele discussie over dierenwelzijn, dierenhouderij en de omgang met dieren is dat we vanuit menselijke emoties en gevoelens de hele dierenwereld vanuit een soort van ongefundeerd wensdenken beoordelen, daarmee volledig voorbijgaand aan de intrinsieke eigenheid en primaire behoeften van het dier. Tevens weten we de (“slechte”) mens als medebewoner op geen enkele manier een plaats te geven binnen de natuurlijke werkelijkheid en plaatsen hem aan de zijlijn. In plaats van dichterbij de natuur, geraken we er hierdoor, ondanks de wellicht goede bedoelingen, steeds verder van af.

Pieter Schoone, Gemert
Ingezonden brief in het Eindhovens Dagblad, maart 2018

